

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

T. Lvcretii Cari, Libri Sex Nvper Emendati

Lucretius Carus, Titus

Venetiis, XII.1500

Landesbibliothek Oldenburg

Shelf Mark: CIM II 238 C

Quae in libro sexto.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-861890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-861890)

Quæ in libro quinto.

Quod plus homini profuit sapientiæ inuentor, quam, Ceres, liber, Hercules. Animã natiuam esse. Mundũ & natiuum & mortalem esse. De solis & lunæ cursu. Mare, cælum, terram interitura esse. Animum & animam non posse sine corpore esse. Mundum non esse a diis constitutum. Diuisio terræ uel initium. Cuius pars natiua sit, totum natiuum esse. De terra, aqua, aere, siue anima. De igni, & sole. De lampade & lucerna. Quod ædificia itereât. Quare natiua omnia dicat. Quare æternitas esse possit. De phaethõte solis filio. De origine mudi & omniũ rerũ. De ferro De solis & lunæ magnitudine, motu, & ortu. De solis magnitudine & calore. Democritus de sole. De lunæ cursu. Ex ida uisio solis. De die longo & nocte breui. De lunæ lumine. De anni temporibus. De solis & lunæ effectione. De nouitate rerum mundi, & de dispositione quæ in eo sunt. De centauris, scylla, chymæra, fluminib⁹ auriferis, hominibus miris De uita hominum qui degebant recenti orbe. De inuentione sermonis. Vnde datus ignis mortalib⁹. Quibus dabatur imperium. Vnde religio orta & timor superum. Quomodo aurum, argētum, plumbū, ferrum que reperta sint. Quomodo arma, bella, & musice inuenta. De prima agresti uita.

Quæ in libro sexto.

Qui pcurationẽ mudi diis attribuit, eisdẽ sollicitudines cõstituit. De tonitru, & fulgure. Nubib⁹ semina ignita iesse. De fulmiẽ & eius natura & uirib⁹. Fulmina de crassiorib⁹ nubib⁹ alte gigni. De tonitrib⁹ & terræ motu. Autumno & uere magis fulmina & tonitrua fieri. Nubes quomodo concresecunt. De imbribus. De Arquu. De causa terræ motus. Quare mare maius non

fiat. De Aetna. De Nilo De lacu auerno. Cor
nices athenis ad ædem Mineruæ non esse. In Sy-
ria locum esse quadrupedes statim necantē. Cur aqua
in puteis æstate frigidior. De fonte ammonis. In
aqua tædā ardere. In mari fontē eē dulcem. De ma-
gnete. Fluere ab omnibus rebus. Pestilentia unde
creatur. De horrenda atheniensium pestilentia.

Lucretius, ut ex eius prologo conicio, Romanus fuit,
de quo Eusebius

Olympiade 171 Titus Lucretius poeta nascitur, qui postea amatorio poculo in furorē uersus, cum aliquot libros per interualla insanix conscripsisset, quos postea emendauit Cicero, propria se manu interfecit, anno ætatis quadragesimo tertio.

Donatus

Virgil. 17. annum agens sumpsit uirilem togā, quo die Lucretius decessit. Cn. Pōpeio magno, Marco Licinio Crasso consulibus.

Ouidius.

Carmina diuinū tunc sunt peritura Lucretii,
Exitio terras cum dabit una dies.

Quintilianus.

Nam Macer & Lucretius legendi, sed non ut phrasin idest ut corpus eloquentiæ faciant, Elegātes, in sua quisque materia, sed Alter humilis, Alter difficilis.

Idem

Nec philosophiæ ignara potest esse grammaticæ, cum propter plurimos in omnibus fere carminib⁹ locos ex intima quæstionum naturalium subtilitate repetitos, tum uel propter Empedoclem in græcis, Varronem, ac Lucretium in latinis, qui præcepta sapientiæ uersibus tradiderunt.

Papinius.

Et docti furor arduus Lucretii.

.T.LVCRETII CARI DE RERVM
NATVRA,
LIBER PRIMVS.

Eneadum genitrix homi-
num, diuum que uoluptas
alma Venus, cæli subter la-
bentia signa
quæ mare nauigerum, quæ
terras frugiferentis
concelebras, per te quoni-
am genus omne animantum
concipitur, uisit que exortum lumina Solis,
te Dea te fugiunt uenti, te nubila cæli,
aduentum que tuum, tibi suauis dædala tellus
submittit flores, tibi rident æquora ponti,
placatum que nitet diffuso numine cælum.
Nam simulac species patefacta est uerna diei,
et reserata uiget genitabilis aura fauonii,
aeriæ primum uolucres te diua, tuum que
significant inittum perculsæ corda tua ui.
Inde feræ pecudes persultant pabula læta,
et rapidos tranant amneis, ita capta lepore
te sequitur cupide, quo quanque inducere pergis.
Denique per maria, ac montes, fluuios que rapaces,
frondiferas que domos auium, campos que uirentis
omnibus incutiens blandum per pectora amorem
efficis, ut cupide generatim secla propagent.
Quæ quoniam rerum naturam sola gubernas,
nec sine te quicquam dias in luminis oras
exoritur, neque fit lætum, neque amabile quicquam,
te sociam studeo scribendis uersibus esse,
quos ego de rerum natura pangere conor
Memmiadæ nostro, quem tu dea tempore in omni,
omnibus ornatum uoluisti excellere rebus.
Quo magis æternum da dictis diua leporem,

a.